

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) 2022/2095

2022 m. spalio 28 d.

kuriuo nustatomos *Anoplophora chinensis* (Forster) patekimo į Sąjungos teritoriją, išsivertinimo ir išplitimo joje prevencijos priemonės ir panaikinamas Sprendimas 2012/138/ES

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2016 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/2031 dėl apsaugos priemonių nuo augalų kenkėjų, kuriuo iš dalies keičiami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 228/2013, (ES) Nr. 652/2014 ir (ES) Nr. 1143/2014 ir panaikinamos Tarybos direktyvos 69/464/EEB, 74/647/EEB, 93/85/EEB, 98/57/EB, 2000/29/EB, 2006/91/EB ir 2007/33/EB ⁽¹⁾, ypač į jo 28 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 41 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos įgyvendinimo sprendime 2012/138/ES ⁽²⁾ nustatytos *Anoplophora chinensis* (Forster) (toliau – nurodytasis kenkėjas arba nurodytieji kenkėjai) įvežimo į Sąjungą ir išplitimo joje prevencijos priemonės;
- (2) naujausi nurodytojo kenkėjo protrūkiai kai kuriose valstybėse narėse ir patirtis, įgyta taikant Įgyvendinimo sprendimą 2012/138/ES, rodo, kad tas priemonės reikia atnaujinti, kad būtų taikomas tikslingesnis nurodytojo kenkėjo priežiūros ir kontrolės Sąjungos teritorijoje metodas;
- (3) Įgyvendinimo sprendimo 2012/138/ES 1 straipsnio a punkte pateiktas nurodytųjų augalų, kurie yra nurodytojo kenkėjo, apie kurį pranešta Sąjungos teritorijoje, šeimininkai, sąrašas. Tiems nurodytiems augalams taikomi tų kenkėjų įvežimo į Sąjungos teritoriją, vežimo joje ir naikinimo arba izoliavimo reikalavimai;
- (4) šie nurodytieji augalai vis dar kelia fitosanitarinį susirūpinimą. Todėl šiame reglamente taip pat turėtų būti numatytas toks nurodytųjų augalų, kuriems taikomos atitinkamos priemonės, sąrašas. Nustačius nurodytąjį kenkėją *Vaccinium corymbosum*, *Melia* spp., *Ostrya* spp. ir *Photinia* spp. augaluose ir kadangi tie augalai yra nurodytojo kenkėjo augalai šeimininkai, jie turėtų būti įtraukti į tą sąrašą;
- (5) Sąjungos teritorijoje esantys augalai šeimininkai, t. y. *Acer* spp., *Aesculus hippocastanum*, *Alnus* spp., *Betula* spp., *Carpinus* spp., *Chaenomeles* spp., *Citrus* spp., *Cornus* spp., *Corylus* spp., *Cotoneaster* spp., *Crataegus* spp., *Cryptomeria* spp., *Fagus* spp., *Ficus* spp., *Hibiscus* spp., *Lagerstroemia* spp., *Malus* spp., *Melia* spp., *Morus* spp., *Ostrya* spp., *Parrotia* spp., *Photinia* spp., *Platanus* spp., *Populus* spp., *Prunus laurocerasus*, *Pyrus* spp., *Rosa* spp., *Salix* spp. ir *Ulmus* spp. bei *Vaccinium corymbosum*, turėtų būti kasmet stebimi siekiant užtikrinti, kad jų sąrašas būtų nuolat atnaujinamas ir grindžiamas techniniais ir moksliniais duomenimis;

⁽¹⁾ OL L 317, 2016 11 23, p. 4.

⁽²⁾ 2012 m. kovo 1 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/138/ES dėl neatidėliotųjų priemonių, skirtų užkirsti kelią *Anoplophora chinensis* (Forster) įvežimui į Sąjungą ir išplitimui joje (OL L 64, 2012 3 3, p. 38).

- (6) kad būtų galima turėti geresnius duomenis apie kenkėjo buvimą, valstybės narės, remdamosi naujausia mokslinė ir techninė informacija, turėtų intensyviau vykdyti metinius kenkėjo aptikimo tyrimus;
- (7) siekdamos išnaikinti nurodytuosius kenkėjus ir neleisti jiems plisti Sąjungos teritorijoje, valstybės narės turėtų nustatyti demarkacines zonas, apimančias užkrėstą zoną ir buferinę zoną, ir taikyti naikinimo priemones. Buferinės zonos plotis turėtų būti 2 km, nes tai tikslinga atsižvelgiant į nurodytojo kenkėjo plitimo pajėgumą;
- (8) tačiau pavieniais nurodytųjų kenkėjų aptikimo atvejais demarkacinės zonos nustatymo neturėtų būti reikalaujama, jei nurodytuosius kenkėjus galima pašalinti iš tų augalų ir jei yra įrodymų, kad tie augalai buvo užkrėsti prieš juos įvežant į teritoriją arba kad tai yra pavienis nustatytas faktas, dėl kurio jis neturėtų įsitvirtinti. Tai yra proporcingiausias metodas, jei atitinkamoje vietovėje atliktais tyrimais patvirtinama, kad nurodytojo kenkėjo nėra;
- (9) tam tikrose Sąjungos teritorijose nurodytojo kenkėjo išnaikinti jau nebeįmanoma. Todėl atitinkamoms valstybėms narėms turėtų būti leidžiama taikyti priemones, kuriomis tie kenkėjai tose teritorijose būtų izoliuojami, o ne naikinami. Tos priemonės turėtų būti ne tokios griežtos kaip naikinimo priemonės, tačiau, siekiant užkirsti kelią nurodytųjų kenkėjų plitimui į likusią Sąjungos teritoriją, jomis turėtų būti užtikrinama, kad pirmiausia atitinkamose buferinėse zonose būtų taikomas nuodugnių tyrimų metodas ir griežtesnės atsargumo priemonės;
- (10) valstybės narės turėtų pranešti Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie kiekvieną demarkacinę izoliavimo zoną, kurią jos ketina nustatyti arba pakeisti, kad Komisija galėtų gauti bendrus duomenis apie nurodytųjų kenkėjų plitimą Sąjungos teritorijoje ir kad ji galėtų peržiūrėti šį reglamentą ir įtraukti tą zoną į demarkacinių zonų, kurias reikia izoliuoti, sąrašą;
- (11) siekiant užtikrinti, kad nedelsiant būtų pašalinti užkrėsti augalai ir užkirstas kelias tolesniam nurodytųjų kenkėjų išplitimui į likusią Sąjungos teritorijos dalį, buferinių zonų tyrimai turėtų būti atliekami kasmet tinkamiausiu metų laiku ir pakankamai intensyviai, atsižvelgiant į kompetentingų institucijų galimybę toliau stebėti augalus šeiminingus užkrėstose zonose, skirtose izoliuoti;
- (12) labiau tikėtina, kad nurodytoju kenkėju buvo užkrėsti augalai, kurie priklauso rūšims, kaip žinoma, imlioms demarkacinėje zonoje aptiktam nurodytajam kenkėjui ir kurie bent dalį auginimo laiko buvo auginami toje demarkacinėje zonoje arba kurie buvo vežami per tokią zoną. Todėl tikslinga nustatyti specialius vežimo Sąjungos teritorijoje reikalavimus, susijusius su nurodytaisiais augalais;
- (13) siekiant palengvinti prekybą, kartu apsaugant augalų sveikatą, prie į Sąjungą įvežamų augalų šeiminingų, kilusių iš trečiosios šalies, kurioje tų kenkėjų nėra, turėtų būti pridedamas fitosanitarinis sertifikatas, įskaitant papildomą deklaraciją, kurioje nurodoma, kad toje šalyje nurodytojo kenkėjo nėra;
- (14) siekiant užtikrinti, kad augalai šeiminingai, įvežami į Sąjungos teritoriją iš trečiųjų šalių teritorijų, kuriose aptinkamas nurodytasis kenkėjas, nebūtų užkrėsti nurodytaisiais kenkėjais, juos įvežant į Sąjungos teritoriją turėtų būti taikomi reikalavimai, panašūs į tuos, kurie taikomi įvežamiems nurodytiesiems augalams iš demarkacinių zonų;
- (15) atsižvelgiant į naujausius mokslinius ir techninius įrodymus, trečiosios šalys turėtų intensyviau vykdyti tyrimų veiklą siekdamos patvirtinti, kad jų teritorijų dalyse arba auginimo vietose, iš kurių leidžiama eksportuoti į Sąjungos teritoriją, nurodytojo kenkėjo nėra;
- (16) yra tikslinga nustatyti nurodytųjų augalų vežimo iš demarkacinių zonų į likusią Sąjungos teritoriją oficialių patikrinimų ir augalų šeiminingų įvežimo į Sąjungos teritoriją iš trečiųjų šalių taisykles;
- (17) Įgyvendinimo sprendimas 2012/138/ES turėtų būti panaikintas;

- (18) kalbant apie Sąjungos teritorijos dalyse, kuriose nurodytasis kenkėjas neaptinkamas, taip pat trečiųjų šalių teritorijose arba auginimo vietose vykdomą tyrimų veiklą yra tikslinga suteikti pakankamai laiko valstybėms narėms ir trečiosioms šalims suplanuoti tokią veiklą, kad būtų užtikrintas reikiamas statistinio pasikliovimo lygmuo. Todėl su šia tyrimų veikla susiję reikalavimai turėtų būti taikomi nuo 2025 m. sausio 1 d.;
- (19) nuostatos dėl tyrimų atlikimo demarkacinėse zonose remiantis Europos maisto saugos tarnybos (toliau – Tarnyba) bendrosiomis statistiškai patikimų ir rizika grindžiamų augalų kenkėjų tyrimų gairėmis ⁽³⁾ turėtų būti taikomos nuo 2025 m. sausio 1 d., kad kompetentingos institucijos turėtų pakankamai laiko planuoti, parengti tyrimų planą ir skirti pakankamai išteklių tokiems tyrimams;
- (20) nuostatos dėl nenumatytų atvejų planų turėtų būti taikomos nuo 2023 m. rugpjūčio 1 d., kad valstybės narės turėtų pakankamai laiko tiems planams parengti;
- (21) reikalavimai dėl nurodytųjų augalų įvežimo į Sąjungos teritoriją iš trečiųjų šalių turėtų būti taikomi nuo 2024 m. liepos 1 d., kad valstybės narės, trečiosios šalys ir atitinkami profesionalūs veiklos vykdytojai turėtų pakankamai laiko pasirengti tų reikalavimų įgyvendinimui;
- (22) reikia toliau vertinti nurodytojo kenkėjo fitosanitarinę riziką Sąjungos teritorijai, nes visas augalų šeimininkų intervalas dar turi būti nustatytas remiantis kenkėjų išplitimu Sąjungos teritorijoje ir visais iš kitų pasaulio šalių surinktais techniniais ir moksliniais įrodymais. Todėl šis reglamentas turėtų būti taikomas iki 2029 m. gruodžio 31 d., kad būtų galima atlikti tą papildomą vertinimą ir jį peržiūrėti;
- (23) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Augalų, gyvūnų, maisto ir pašarų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomos *Anoplophora chinensis* (Forster) įvežimo į Sąjungos teritoriją, išvirtinimo ir išplitimo joje prevencijos, taip pat jo naikinimo arba izoliavimo, jei jis aptinkamas toje teritorijoje, priemonės.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) nurodytasis kenkėjas – *Anoplophora chinensis* (Forster);
- 2) nurodytieji augalai – sodinti skirti *Acer* spp., *Aesculus hippocastanum*, *Alnus* spp., *Betula* spp., *Carpinus* spp., *Citrus* spp., *Cornus* spp., *Corylus* spp., *Cotoneaster* spp., *Crataegus* spp., *Fagus* spp., *Lagerstroemia* spp., *Malus* spp., *Melia* spp., *Ostrya* spp., *Photinia* spp., *Platanus* spp., *Populus* spp., *Prunus laurocerasus*, *Pyrus* spp., *Rosa* spp., *Salix* spp., *Ulmus* spp. ir *Vaccinium corymbosum* augalai, kurių kamieno (stiebo) arba šaknies kaklelio skersmuo striausioje vietoje yra ne mažesnis kaip 1 cm;

⁽³⁾ EFSA, *General guidelines for statistically sound and risk-based surveys of plant pests*, 2020 m. rugsėjo 8 d., doi:10.2903/sp.efsa.2020.EN-1919.

- 3) auginimo vieta – auginimo vieta, kaip apibrėžta Maisto ir žemės ūkio organizacijos Tarptautiniame fitosanitarinių priemonių standarte (toliau – ISPM) Nr. 5 ⁽⁴⁾;
- 4) augalai šeimininkai – sodinti skirti *Acer* spp., *Aesculus hippocastanum*, *Alnus* spp., *Betula* spp., *Carpinus* spp., *Chaenomeles* spp., *Citrus* spp., *Cornus* spp., *Corylus* spp., *Cotoneaster* spp., *Crataegus* spp., *Cryptomeria* spp., *Fagus* spp., *Ficus* spp., *Hibiscus* spp., *Lagerstroemia* spp., *Malus* spp., *Melia* spp., *Morus* spp., *Ostrya* spp., *Parrotia* spp., *Photinia* spp., *Platanus* spp., *Populus* spp., *Prunus laurocerasus*, *Pyrus* spp., *Rosa* spp., *Salix* spp., *Ulmus* spp. ir *Vaccinium corymbosum* augalai, kurių kamieno (stiebo) arba šaknies kaklelio skersmuo storiausioje vietoje yra ne mažesnis kaip 1 cm;
- 5) kontroliniai augalai – nurodytieji augalai, specialiai pasodinti siekiant padėti anksti aptikti nurodytuosius kenkėjus ir naudojami priežiūrai.

II SKYRIUS

NURODYTOJO KENKĖJO APTIKIMO METINIAI TYRIMAI IR NENUMATYTŲ ATVEJŲ PLANAI

3 straipsnis

Augalų šeimininkų tyrimai valstybėse narėse

1. Kompetentingos institucijos savo teritorijose, kuriose nurodytųjų kenkėjų neaptikta, kasmet atlieka rizika grindžiamus augalų šeimininkų tyrimus dėl nurodytųjų kenkėjų aptikimo.

Šių tyrimų planas ir mėginių ėmimo schema sudaro sąlygas atitinkamoje valstybėje narėje pakankamai patikimai nustatyti nedidelį užkrėstų augalų skaičių. Tyrimai grindžiami Europos maisto saugos tarnybos (toliau – Tarnyba) bendrosiomis statistiškai patikimų ir rizika grindžiamų augalų kenkėjų tyrimų gairėmis.

2. Tyrimai turi būti atliekami:

- a) remiantis atitinkamos fitosanitarinės rizikos lygiu;
- b) atvirame ore, taip pat daigynuose, sodininkystės centruose, prekybos centruose, gamtos ir miesto teritorijose bei kitose atitinkamose vietose;
- c) tinkamu metų laiku, atsižvelgiant į galimybę aptikti nurodytąjį kenkėją, to kenkėjo biologines savybes, augalų šeimininkų buvimą bei biologines savybes, taip pat į mokslinę ir techninę informaciją, nurodytą Tarnybos parengtame kenkėjo *Anoplophora chinensis* tyrimo dokumente ⁽⁵⁾.

3. Tyrimo dalys:

- a) augalų šeimininkų vizualinis patikrinimas ir
- b) tam tikrais atvejais – mėginių ėmimas ir sodinti skirtų augalų tyrimas.

Siekiant papildyti vizualinius tyrimus, prireikus gali būti naudojami specialiai apmokyti šunys.

4 straipsnis

Nenumatytų atvejų planai

1. Kiekviena valstybė narė, be Reglamento (ES) 2016/2031 25 straipsnyje nustatytų pareigų, parengia nenumatytų atvejų planą, kuriame nustatomi veiksmai, kurių jos teritorijoje reikia imtis dėl:

- a) nurodytųjų kenkėjų naikavimo, kaip nustatyta 8 straipsnyje;

⁽⁴⁾ Priimti standartai (ISPMs). Tarptautinė augalų apsaugos konvencija (ippc.int).

⁽⁵⁾ EFSA (Europos maisto saugos tarnyba), 2020 m. „Story map for survey of *Anoplophora chinensis*“. EFSA papildomas leidinys 2020:EN-1825. Pateikiama adresu <https://arcg.is/19HTyn>. Atnaujinta 2020 m. kovo 24 d.

- b) nurodytųjų augalų vežimo Sąjungos teritorijoje, kaip nustatyta 10 straipsnyje;
  - c) nurodytųjų augalų vežimo Sąjungos teritorijoje ir augalų šeiminkų įvežimo į Sąjungą oficialių patikrinimų, kaip nustatyta 10 ir 11 straipsniuose;
  - d) minimalių skirtinų išteklių ir šių papildomų išteklių skyrimo procedūros, patvirtinus arba įtarus nurodytojo kenkėjo buvimo atvejį;
  - e) taisyklių, kuriomis išsamiai apibūdinama tvarka, pagal kurią nustatomi šalintinų augalų savininkai, pranešama apie nurodymą pašalinti augalus ir leidžiama patekti į privačią teritoriją.
2. Iki kiekvienų metų gruodžio 31 d. kiekviena valstybė narė prirėikus atnaujina savo nenumatytų atvejų planą.

III SKYRIUS

DEMARKACINĖS ZONOS

5 straipsnis

Demarkacinių zonų nustatymas

1. Jeigu oficialiai patvirtinamas nurodytojo kenkėjo buvimas, atitinkama valstybė narė nedelsdama nustato demarkacinę zoną, kurią sudaro:
  - a) zona, įskaitant užkrėstus augalus ir visus nurodytuosius augalus, kurie gali būti užkrėsti 100 m spinduliu aplink užkrėstus augalus (toliau – užkrėsta zona);
  - b) buferinė zona, ne mažesnė kaip 2 km pločio už užkrėstos zonos ribų.
2. Tikslios demarkacinių zonų ribos grindžiamos tvirtais moksliniais principais, nurodytojo kenkėjo biologinėmis ypatybėmis, užkrato išplitimo lygiu, augalų šeiminkų konkrečiu paplitimo lygiu susijusioje teritorijoje ir nurodytojo kenkėjo įsitvirtinimo įrodymais.
3. Siekiant imtis 8 straipsnyje nurodytų naikinimo priemonių ir kai kompetentinga institucija padaro išvadą, kad nurodytuosius kenkėjus galima išnaikinti, atsižvelgiant į protrūkio aplinkybes, pavyzdžiui, jo dydį ir vietą, užkrėtimo lygį arba augalų šeiminkų skaičių ir paplitimą, buferinės zonos plotis gali būti sumažintas iki ne mažiau kaip 1 km.
4. Siekiant imtis 9 straipsnyje nurodytų izoliavimo priemonių, buferinės zonos plotis turi būti ne mažesnis kaip 4 km.

Atsižvelgiant į protrūkio aplinkybes, pvz., jos dydį ir vietą, užkrėtimo lygį arba augalų šeiminkų skaičių ir pasiskirstymą, buferinės zonos plotis gali būti sumažintas iki ne mažiau kaip 2 km.

5. Oficialiai patvirtinus nurodytojo kenkėjo buvimą demarkacinės izoliavimo zonos buferinėje zonoje, taikomi Reglamento (ES) 2016/2031 17 ir 18 straipsniai.

6 straipsnis

Nukrypti leidžiančios nuostatos dėl demarkacinių zonų nustatymo

1. Nukrypdamos nuo 5 straipsnio, susijusios valstybės narės gali nuspręsti demarkacinės zonos nenustatyti iš karto, jei tenkinamos visos šios sąlygos:
  - a) turima įrodymų, kad nurodytasis kenkėjas buvo įvežtas į teritoriją kartu su augalais, ant kurių jis buvo aptiktas, ir šie augalai buvo užkrėsti prieš juos įvežant į susijusią teritoriją, arba kad tai yra pavienis nustatytas atvejis, tiesiogiai siejamas arba nesiejamas su nurodytuoju augalu, ir nesitikima, kad dėl jo šis kenkėjas įsitvirtintų, ir

- b) nustatoma, kad nurodytojo kenkėjo nėra ir nurodytųjų kenkėjų išplitimas ir sėkmingas veisimas neįmanomas dėl jo biologinių savybių, remiantis konkretais tyrimo ir naikinimo priemonių, kurių buvo imtasi, rezultatais.
2. Jeigu kompetentinga institucija naudojami 1 dalyje numatyta leidžiančia nukrypti nuostata, ji:
- a) nedelsdama imasi priemonių, kad būtų galima užtikrinti, kad nurodytieji kenkėjai būtų skubiai išnaikinti ir būtų panaikinta galimybė jiems plisti;
- b) bent per vieną nurodytojo kenkėjo gyvavimo ciklą ir dar vienus metus ir bent ketverius metus iš eilės reguliariai ir intensyviai bent pirmaisiais metais stebi bent 1 km plotį aplink užkrėtus augalus arba vietą, kurioje buvo aptiktas nurodytasis kenkėjas;
- c) sunaikina bet kokią užkrėtą augalinę medžiagą;
- d) atseka užkrato kilmę ir kuo geriau atseka augalus, susijusius su (susijusio) užkrėtimo atveju, ir tiria bet kokius užkrėtimo požymius; atliekant šį tyrimą taikomas ardomasis mėginių ėmimo metodas;
- e) gerina visuomenės informuotumą apie nurodytojo kenkėjo keliamą grėsmę ir
- f) imasi bet kokių kitų priemonių, kurios gali padėti išnaikinti nurodytuosius kenkėjus, atsižvelgiant į ISPM Nr. 9 ⁽⁶⁾ ir laikantis visapusiško požiūrio pagal ISPM Nr. 14 ⁽⁷⁾ išdėstytus principus.

7 straipsnis

Demarkacinių ribų nustatymo panaikinimas

1. Demarkacinės zonos ribų nustatymas gali būti panaikintas, kai, remiantis 8 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytais tyrimais, demarkacinėje zonoje nurodytasis kenkėjas neaptinkamas bent vieną nurodytojo kenkėjo gyvavimo ciklą ir dar vienus papildomus metus, iš viso ne trumpiau kaip ketverius metus iš eilės.

Taikant pirmą pastraipą, tiksli nurodytojo kenkėjo gyvavimo ciklo trukmė priklauso nuo atitinkamoje teritorijoje arba panašioje klimato zonoje turimų įrodymų.

2. Ribų nustatymas taip pat gali būti panaikintas tais atvejais, kai tenkinamos 6 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

IV SKYRIUS

NAIKINIMO IR IZOLIAVIMO PRIEMONĖS

8 straipsnis

Naikinimo priemonės

1. Demarkacinėse zonose naikinimo tikslais kompetentingos institucijos imasi visų šių priemonių:
- a) nedelsiant nukirsti (nupjauti) užkrėtus augalus ir augalus, kurie, kaip įtariama, buvo užkrėsti, ir visiškai pašalinti jų šaknis;
- b) nedelsiant nukirsti (nupjauti) visus nurodytuosius augalus ir jų šaknis pašalinti 100 m spinduliu aplink užkrėtus augalus ir ištirti tuos nurodytuosius augalus dėl bet kokių užkrėtimo požymių, išskyrus atvejus, kai užkrėtų augalų rasta ne nurodytojo kenkėjo skraidymo laikotarpiu, kai kirtimas ir pašalinimas atliekamas prieš prasidedant kitam skraidymo laikotarpiui;

⁽⁶⁾ Kenkėjų naikinimo programų gairės. Pamatinis standartas ISPM Nr. 9, Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos sekretoriatas (*Guidelines for pest eradication programmes — Reference Standard ISPM No 9 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention*), Roma.

⁽⁷⁾ Integruotų priemonių naudojimas taikant sisteminį kenkėjų rizikos valdymo metodą. Pamatinis standartas ISPM Nr. 14, Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos sekretoriatas (*The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management — Reference Standard ISPM No 14 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention*), Roma.

- c) pašalinti, iširti ir sunaikinti pagal a ir b punktuose nustatytą procedūrą nukirstus (nupjautus) augalus ir jų šaknis, imantis visų atsargos priemonių, kad būtų užkirstas kelias nurodytiesiems kenkėjams plisti kirtimo (pjovimo) metu ir po to;
- d) uždrausti bet kokias medžiagas, kurios galėjo būti užkrėstos, išvežti iš demarkacinės zonos;
- e) iširti užkrato kilmę kuo geriau atsekant augalus, susijusius su (susijusio) užkrėtimo atveju, ir tirti bet kokius užkrėtimo požymius; atliekant šį tyrimą taikomas ardomasis mėginių ėmimo metodas;
- f) tam tikrais atvejais nurodytuosius augalus pakeisti kitomis užkratui atspariomis augalų rūšimis;
- g) uždrausti sodinti naujus nurodytuosius augalus atvirame lauke b punkte nurodytoje zonoje, išskyrus auginimo vietas, nurodytas 10 straipsnio 1 dalyje;
- h) pagal 3 straipsnio 2 ir 3 dalis atlikti augalų šeimininkų tyrimus demarkacinėje zonoje, ypatingą dėmesį skiriant buferinei zonai, siekiant nustatyti nurodytojo kenkėjo buvimą, įskaitant, kai tinkama, kompetentingos institucijos atliekamą tikslinį ardomąjį mėginių ėmimą ir 13 straipsnio 1 dalyje nurodytoje ataskaitoje nurodant mėginių skaičių;
- i) kontrolinių augalų atveju šie augalai tikrinami bent kartą per mėnesį ir ne vėliau kaip po dvejų metų sunaikinami ir tiriami;
- j) gerinti visuomenės informuotumą apie nurodytojo kenkėjo keliamą grėsmę ir priemones, kurių imtasi siekiant neleisti kenkėjų įvežti į Sąjungą ir joje plisti, įskaitant nurodytųjų augalų vežimo iš nustatytų demarkacinių zonų reikalavimus;
- k) prireikus imtis specialių priemonių, skirtų ypatingiems atvejams arba sunkumams, dėl kurių veikiausiai būtų užkirstas kelias, trukdoma arba vėluojama likviduoti augalus, visų pirma priemonių, susijusių su galimybe prieiti prie visų užkrėstų arba galimai užsikrėtusių augalų, nepaisant jų buvimo vietos, viešos ar privačios nuosavybės arba už juos atsakingo asmens ar subjekto, ir juos tinkamai išnaikinti;
- l) imtis bet kokių kitų priemonių, kurios gali padėti naikinti nurodytuosius kenkėjus, atsižvelgiant į Tarptautinį fitosanitarijos priemonių standartą (ISPM) Nr. 9 ⁽⁸⁾ ir laikantis integruoto požiūrio pagal ISPM Nr. 14 ⁽⁹⁾ nustatytus principus.

Pirmos pastraipos a punkto atveju, kai neįmanoma pašalinti giliai įsišaknijusių kelmų ir paviršiaus šaknų, augalai turi būti susmulkinami iki ne mažesnio kaip 40 cm gylio žemiau žemės paviršiaus arba padengti vabzdžiams atsparia medžiaga.

1 dalies h punkte nurodyti tyrimai suintensyvinami, palyginti su 3 straipsnyje nurodytais tyrimais.

Tyrimai buferinėje zonoje grindžiami Tarnybos bendrosiomis statistiškai patikimų ir rizika grindžiamų augalų kenkėjų tyrimų gairėmis, o buferinėje zonoje taikoma tyrimo struktūra ir mėginių ėmimo schema turi padėti bent 95 % pasiklovimo lygiu nustatyti, kad užkrėstų augalų yra 1 %.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies pirmos pastraipos b punkto, jeigu kompetentinga institucija padaro išvadą, kad dėl ypatingos socialinės, kultūrinės ar aplinkosauginės vertės tam tikrą skaičių atskirų augalų kirsti (pjauti) netikslinga, kas mėnesį atliekamas individualus tų atskirų augalų tyrimas dėl bet kokių užkrėtimo požymių ir imamasi alternatyvių priemonių, kuriomis užtikrinamas aukštas apsaugos lygis, siekiant užkirsti kelią bet kokiam galimam nurodytųjų kenkėjų išplitimui nuo tų augalų.

Tokios išvados priežastys ir priemonės, kurių dėl jos imtasi, pranešamos Komisijai ataskaitoje pagal 13 straipsnį.

⁽⁸⁾ Kenkėjų naikavimo programų gairės. Pamatinis standartas ISPM Nr. 9, Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos sekretoriatas (*Guidelines for pest eradication programmes — Reference Standard ISPM No 9 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention*), Roma. Paskelbta 2011 m. gruodžio 15 d.

⁽⁹⁾ Integruotų priemonių naudojimas taikant sisteminį kenkėjų rizikos valdymo metodą. Pamatinis standartas ISPM Nr. 14, Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos sekretoriatas (*The use of integrated measures in a systems approach for pest risk management — Reference Standard ISPM No 14 by the Secretariat of the International Plant Protection Convention*), Roma. Paskelbta 2014 m. sausio 8 d.

9 straipsnis

Izoliavimo priemonės

1. Kai 8 straipsnio 1 dalies h punkte nurodytų tyrimų rezultatais patvirtinama, kad nurodytasis kenkėjas teritorijoje yra aptinkamas daugiau kaip ketverius metus iš eilės, ir yra įrodymų, kad nurodytųjų kenkėjų nebegalima išnaikinti, kompetentingos institucijos gali imtis vien tik nurodytųjų kenkėjų izoliavimo priemonių.

Demarkacinėse izoliavimo zonose kompetentingos institucijos imasi šių priemonių:

- a) nedelsiant pradėti kirsti (pjautus) užkrėstus augalus ir augalus, turinčius nurodytojo kenkėjo sukeltų simptomų, visiškai pašalinti jų šaknis ir užbaigti visą veiklą iki kito skraidymo laikotarpio pradžios;
- b) pašalinti, iširti ir sunaikinti nukirstus (nupjautus) augalus ir jų šaknis ir imtis visų būtinų atsargumo priemonių siekiant išvengti nurodytųjų kenkėjų plitimo po augalų iškirtimo (nupjovimo);
- c) uždrausti bet kokias medžiagas, kurios galėjo būti užkrėstos, išvežti iš demarkacinės zonos;
- d) prireikus, nurodytuosius augalus keisti atspariais;
- e) uždrausti atvira ore sodinti naujus nurodytuosius augalus užkrėstoje zonoje, išskyrus 10 straipsnio 1 dalyje nurodytas auginimo vietas;
- f) tinkamu laiku atlikti buferinėje zonoje esančių augalų šeiminių tyrimus pagal 3 straipsnio 2 ir 3 dalis, siekiant nustatyti nurodytojo kenkėjo buvimą, įskaitant, kai tinkama, tikslinį ardomąjį mėginių ėmimą;
- g) tais atvejais, kai naudojami kontroliniai augalai, šie augalai tikrinami bent kartą per mėnesį ir ne vėliau kaip po dvejų metų sunaikinami ir tiriama;
- h) gerinti visuomenės informuotumą apie nurodytojo kenkėjo keliamą grėsmę ir priemones, kurių imtasi siekiant neleisti jo įvežti į Sąjungą ir joje plisti, įskaitant nurodytųjų augalų vežimo iš nustatytų demarkacinių zonų, nustatytų pagal 5 straipsnį, reikalavimus;
- i) prireikus imtis specialių priemonių, skirtų ypatingiems atvejams arba sunkumams, dėl kurių veikiausiai būtų užkirstas kelias, trukdoma arba vėluojama atlikti izoliavimo veiksmus, visų pirma priemonių, susijusių su galimybe prieiti prie visų užkrėstų arba galimai užsikrėtusių augalų, nepaisant jų buvimo vietos, nuosavybės arba už juos atsakingo asmens ar subjekto, ir juos tinkamai iškirsti (nupjauti) ir sunaikinti;
- j) bet kuri kita priemonė, galinti padėti izoliuoti nurodytuosius kenkėjus.

Antros pastraipos a punkto atveju, kai neįmanoma pašalinti giliai išsišaknijusių kelmų ir paviršiaus šaknų, augalai turi būti susmulkinti iki ne mažesnio kaip 40 cm gylio žemiau žemės paviršiaus arba padengti vabzdžiams atsparia medžiaga.

Antros pastraipos f punkte nurodyti tyrimai suintensyvinami, palyginti su 3 straipsnyje nurodytais tyrimais.

Tokie tyrimai grindžiami Tarnybos bendrosiomis statistiškai patikimų ir rizika grindžiamų augalų kenkėjų tyrimų gairėmis, o taikomi tyrimo planas ir mėginių ėmimo schema turi padėti bent 95 % pasiklovimo lygiu nustatyti, kad užkrėstų augalų yra 1 %.

2. Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie kiekvieną demarkacinę izoliavimo zoną, kurią jos ketina nustatyti arba pakeisti.

V SKYRIUS

VEŽIMAS SAJUNGOS TERITORIJOJE

10 straipsnis

Vežimas Sąjungos teritorijoje

1. Nurodytieji augalai iš demarkacinių zonų, nustatytų pagal 5 straipsnį, gali būti išvežami iš demarkacinių zonų ir iš užkrėstų zonų į buferines zonas tik tuo atveju, jei prie jų pridėtas augalo pasas, parengtas ir išduotas pagal Reglamento (ES) 2016/2031 78–95 straipsnius, ir jei jie bent dvejus metus iki išvežimo arba, jei augalai yra jaunesni nei dvejų metų, visą jų gyvavimo laikotarpį buvo auginami auginimo vietoje, atitinkančioje visus šiuos reikalavimus:

- a) ji yra užregistruota pagal Reglamento (ES) 2016/2031 65 straipsnį;
- b) joje kasmet bent du kartus per metus tinkamu laiku atlikti oficialūs patikrinimai bet kokiems nurodytojo kenkėjo požymiams nustatyti ir neaptikta jokių šio kenkėjo požymių;
- c) ji yra demarkacinėje zonoje, kurioje kasmet tinkamu laiku atlikti oficialūs tyrimai dėl nurodytojo kenkėjo ar jo požymių ne mažesniu kaip 1 km spinduliu aplink tą vietą ir nebuvo aptikta nurodytojo kenkėjo ar jo požymių ir kurioje augalai buvo auginami toje vietoje:
  - i) kuri buvo visiškai fiziškai apsaugota, kad į ją nebūtų įvežta nurodytųjų kenkėjų,
arba
  - ii) kai tinkama, taikytas prevencinis apdorojimas, arba
  - iii) kai prieš vežimą iš kiekvienos nurodytųjų augalų partijos imami tiksliniai ardomieji mėginiai.

Atliekant pirmos pastraipos b punkte nurodytus patikrinimus atliekamas tikslinis ardomasis augalų šaknų ir stiebų mėginių ėmimas. Patikrai atrinktų augalų imtis turi būti tokia, kad būtų galima nustatyti bent 1 % užsikrėtimo lygį esant 99 % pasiklovimo lygiui.

Pirmos pastraipos c punkte nurodytas tikslinis ardomasis mėginių ėmimo metodas taikomas II priede pateiktoje lentelėje nurodytu lygiu.

Pirmos pastraipos c punkte nurodyti tyrimai grindžiami Tarnybos bendrosiomis statistiškai patikimų ir rizika grindžiamų augalų kenkėjų tyrimų gairėmis, o taikomi tyrimo planas ir mėginių ėmimo schema turi padėti bent 95 % pasiklovimo lygiu nustatyti, kad užkrėstų augalų yra 1 %.

Auginimo vietoje, kuri atitinka visus pirmos pastraipos reikalavimus, auginami poskiepai gali būti skiepijami ūgliais, kurie nebuvo auginami pirmoje pastraipoje nurodytomis sąlygomis, bet kurių skersmuo storiausioje vietoje yra ne didesnis kaip 1 cm.

2. Nurodytieji augalai, kurie nėra iš demarkacinių zonų, bet buvo įvežti į auginimo vietas tokiose zonose, gali būti vežami Sąjungos teritorijoje, jeigu ši auginimo vieta atitinka 1 dalies pirmos pastraipos c punkte nustatytus reikalavimus ir tik tuo atveju, jeigu prie šių augalų pridedamas augalo pasas, nurodytas 1 dalyje.

3. Pagal VI skyrių iš trečiųjų šalių, kuriose aptikta nurodytųjų kenkėjų, importuojami nurodytieji augalai gali būti vežami Sąjungos teritorijoje, tik jei kartu su jais pateikiami 1 dalyje nurodyti augalų pasai.

VI SKYRIUS

TREČIOSIOS ŠALIES KILMĖS NURODYTŪJŲ AUGALŲ ĮVEŽIMAS Į SAJUNGOS TERITORIJĄ

11 straipsnis

Augalai iš trečiosios šalies, kurioje nurodytojo kenkėjo neaptikta

Nurodytuosius augalus iš trečiosios šalies, kurioje nurodytojo kenkėjo neaptikta, į Sąjungą galima įvežti, tik jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) susijusios trečiosios šalies nacionalinė augalų apsaugos organizacija raštu pranešė Komisijai, kad nurodytojo kenkėjo šalyje neaptikta ir
- b) prie augalų šeimininkų pridėtas fitosanitarinis sertifikatas, kurio skiltyje „Papildoma deklaracija“ nurodyta, kad nurodytojo kenkėjo trečiojoje šalyje neaptikta.

12 straipsnis

Nurodytieji augalai iš trečiosios šalies, kurioje aptikta nurodytųjų kenkėjų

1. Prie trečiųjų šalių, kuriose aptikta nurodytųjų kenkėjų, kilmės nurodytųjų augalų pridedamas fitosanitarinis sertifikatas, kurio skiltyje „Papildoma deklaracija“ nurodoma viena šių nuostatų:

- a) kad visą augimo laikotarpį augalai buvo auginami auginimo vietoje, kurią nacionalinė augalų apsaugos organizacija užregistravo ir prižiūri kilmės šalyje ir kuri yra kenkėjais neužkrėstoje teritorijoje, kurią organizacija nustatė laikydamasi atitinkamų tarptautinių fitosanitarinių priemonių standartų ir remdamasi oficialiais tyrimais;
- b) augalai mažiausiai dvejus metus iki eksportavimo, arba, jei jie yra jaunesni nei dveji metai, visą augimo laikotarpį buvo auginami auginimo vietoje:
  - i) kuri, remiantis Tarptautiniais fitosanitarinių priemonių standartais, nustatyta kaip neužkrėsta nurodytaisiais kenkėjais;
  - ii) kurią kilmės šalyje registruoja ir prižiūri nacionalinė augalų apsaugos organizacija;
  - iii) kurioje bent du kartus per metus tinkamu laiku atliekami oficialūs patikrinimai bet kokiems nurodytojo kenkėjo požymiams nustatyti ir neaptikta jokių šių kenkėjų požymių, ir
  - iv) jei augalai užauginti vietoje:
    - kuri buvo visiškai fiziškai apsaugota, kad į ją nebūtų įvežta nurodytųjų kenkėjų,
    - kurioje buvo taikomos atitinkamos prevencinės priemonės ir kurią supa mažiausiai 1 km pločio buferinė zona, kurioje kasmet atitinkamu laiku atliekami oficialūs tyrimai siekiant aptikti nurodytąjį kenkėją arba jo požymius ir
  - v) kurioje prieš pat eksportą augalų siuntos oficialiai patikrintos siekiant aptikti nurodytąjį kenkėją, ypač augalų šaknyse ir kamienuose (stiebuose), įskaitant tikslinį ardymą mėginių ėmimą, arba
- c) augalai buvo auginami iš poskiepių, kurie atitinka b punkto reikalavimus, ir juose išskiepyti ūgliai, atitinkantys šiuos reikalavimus:
  - i) eksportavimo metu išskiepytų ūglių skersmuo storiausioje vietoje buvo ne didesnis kaip 1 cm ir
  - ii) skiepyti augalai buvo patikrinti pagal b punkto iii) papunktį.

Pirmos pastraipos a punkte nurodytos kenkėjais neužkrėstos teritorijos pavadinimas nurodomas skiltyje „kilmės vieta“.

Pirmos pastraipos a punkte nurodyti tyrimai buvo grindžiami Tarnybos bendrosiomis statistiškai patikimų ir rizika grindžiamų augalų kenkėjų tyrimų gairėmis, o taikomi tyrimo planas ir mėginių ėmimo schema padėjo pakankamu pasiklovimo lygiu nustatyti, kad užkrėstų augalų yra nedaug.

Pirmos pastraipos b punkto iv papunkčio antroje įtraukoje nurodyti tyrimai buvo grindžiami Tarnybos bendrosiomis statistiškai patikimų ir rizika grindžiamų augalų kenkėjų tyrimų gairėmis, o taikomi tyrimo planas ir mėginių ėmimo schema padėjo bent 95 % pasiklovimo lygiu nustatyti, kad užkrėstų augalų yra 1 %. Nustačius nurodytojo kenkėjo požymių, nedelsiant imtasi naikinimo priemonių, kad būtų atkurtas buferinės zonos statusas kaip neužkrėstos nurodytojo kenkėju zonos.

Pirmos pastraipos b punkto v papunktyje nurodytai patikrai atrinktų augalų imtis turi būti tokia, kad būtų galima nustatyti bent 1 % užsikrėtimo lygį esant 99 % pasiklovimo lygiui.

2. Nurodytieji augalai, įvežami į Sąjungos teritoriją pagal 1 dalį, tikrinami įvežimo punkte arba patvirtintuose kontrolės punktuose.

Taikomais tikrinimo metodais siekiama aptikti bet kokius nurodytojo kenkėjo požymius, visų pirma šaknyse ir stiebuose, ir jie apima tikslinį ardomąjį mėginių ėmimą. Patikrai atrinktų augalų imtis turi būti tokia, kad būtų galima nustatyti bent 1 % užsikrėtimo lygį esant 99 % pasiklovimo lygiui, atsižvelgiant į standartą ISPM Nr. 31 ⁽¹⁰⁾.

3. Šiame straipsnyje nurodytas tikslinis ardomasis mėginių ėmimo metodas taikomas II priede pateiktoje lentelėje nurodytu lygiu.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

13 straipsnis

Ataskaitos dėl priemonių

Iki kiekvienų metų balandžio 30 d. valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ataskaitą apie priemones, kurių buvo imtasi praėjusiais metais pagal šį reglamentą, ir apie 3–9 straipsniuose numatytų priemonių taikymo rezultatus.

Pagal 8 ir 9 straipsnius atliktų tyrimų rezultatai pateikiami Komisijai naudojant vieną iš I priede pateiktų šablonų.

14 straipsnis

Reikalavimų laikymasis

Valstybės narės prireikus, kad būtų laikomasi šio reglamento, panaikina arba iš dalies pakeičia priemones, kurias jos priėmė, kad apsaugotų savo teritoriją nuo nurodytųjų kenkėjų įvežimo ir išplitimo. Apie tų priemonių panaikinimą arba pakeitimą jos nedelsdamos praneša Komisijai.

⁽¹⁰⁾ Mėginių ėmimo iš siuntų metodika. Pamatinis standartas ISPM Nr. 31, Tarptautinės augalų apsaugos konvencijos sekretoriatas, Roma. (Methodologies for sampling of consignments — Reference Standard ISPM No 31).

*15 straipsnis***Panaikinimas**

Igyvendinimo sprendimas 2012/138/ES panaikinamas, išskyrus jo 2 straipsnį, 3 straipsnį ir I priedą, kurie panaikinami nuo 2024 m. sausio 1 d.

*16 straipsnis***Išsigaliojimas ir taikymas**

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

11 ir 12 straipsniai, išskyrus 12 straipsnio 1 dalies trečią ir ketvirtą pastraipą, taikomi nuo 2024 m. sausio 1 d.

4 straipsnis taikomas nuo 2023 m. rugpjūčio 1 d.

Nuo 2025 m. sausio 1 d. taikomos šios nuostatos:

- a) 3 straipsnio 1 dalies antra pastraipa;
- b) 8 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa;
- c) 9 straipsnio 1 dalies penkta pastraipa;
- d) 10 straipsnio 1 dalies ketvirta pastraipa;
- e) 12 straipsnio 1 dalies trečia ir ketvirta pastraipos.

Šis reglamentas taikomas iki 2029 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2022 m. spalio 28 d.

Komisijos vardu
Pirmininkė
Ursula VON DER LEYEN

2. Nurodymai, kaip pildyti šabloną

Jei pildoma ši forma, šio priedo B dalyje pateiktos formos pildyti nereikia.

- 1 skiltyje: nurodykite geografinės vietovės pavadinimą, protrūkio numerį arba bet kokią informaciją, pagal kurią būtų galima identifikuoti atitinkamą demarkacinę zoną (DZ) ir zonos nustatymo datą.
- 2 skiltyje: nurodykite demarkacinės zonos dydį prieš pradėdant tyrimą ir bet kokią susijusią atnaujintą informaciją.
- 3 skiltyje: nurodykite demarkacinės zonos dydį užbaigus tyrimą.
- 4 skiltyje: nurodykite metodą: naikinimas arba izoliavimas. Įterpkite reikiamą eilučių skaičių, priklausomai nuo demarkacinių zonų, tenkančių kiekvienam kenkėjui, skaičiaus ir šiose zonose taikomų metodų.
- 5 skiltyje: nurodykite demarkacinės zonos teritoriją, kurioje vykdytas tyrimas, įterpdami reikiamą eilučių skaičių: užkrėsta zona (UZ) arba buferinė zona (BZ) (naudoti atskiras eilutes). Jei taikoma, atskirose eilutėse nurodykite BZ plotą, kuriame vykdytas tyrimas (pvz., paskutiniai 20 km prie UZ, aplink daigynus ir pan.).
- 6 skiltyje: nurodykite į tyrimą įtrauktų vietų skaičių ir jas aprašykite, pasirinkdami vieną iš šių aprašo įrašų:
1. Atvirame ore esanti teritorija (auginimo teritorija):
    - 1.1. laukas (ariamoji žemė, ganykla);
    - 1.2. sodas / vynuogynas;
    - 1.3. daigynas;
    - 1.4. miškas.
  2. Atvirame ore esanti teritorija (kita):
    - 2.1. privatus sodas;
    - 2.2. viešos vietos;
    - 2.3. saugoma teritorija;
    - 2.4. laukiniai augalai kitose teritorijose nei saugomos teritorijos;
    - 2.5. kita (kartu pateikite tikslią informaciją apie konkretų atvejį (pvz., sodininkystės prekių prekybos centras, prekybos vietos, kuriose naudojamos medinės pakavimo medžiagos, medienos pramonės įmonės, šlapynės, drėkinimo ir drenažo tinklai ir kt.)).
  3. Fiziškai uždengtos vietos:
    - 3.1. šiltnamiai;
    - 3.2. privati vieta, išskyrus šiltnamius;
    - 3.3. vieša vieta, išskyrus šiltnamius;
    - 3.4. kita (kartu pateikite tikslią informaciją apie konkretų atvejį (pvz., sodininkystės prekių prekybos centras, prekybos vietos, kuriose naudojamos medinės pakavimo medžiagos, medienos pramonės įmonės)).
- 7 skiltyje: nurodykite rizikos zonas, nustatytas atsižvelgiant į kenkėjo (-ų) biologines savybes, augalų šeiminių buvimą, ekologines ir klimato sąlygas bei rizikos vietas.
- 8 skiltyje: nurodykite į stebėseną įtrauktas rizikos sritis iš 7 skiltyje nurodytų sričių.

- 9 skiltyje: nurodykite, ar tai yra augalai, vaisiai, sėklos, dirvožemis, pakavimo medžiaga, mediena, mašinos, transporto priemonės, vanduo ar kita (pateikite tikslią informaciją apie konkretų atvejį).
- 10 skiltyje: pateikite augalų rūšių ir (arba) genčių, kurių stebėsena buvo vykdoma, sąrašą, kiekvienai augalų rūšiai ir (arba) genčiai skirdami vieną eilutę.
- 11 skiltyje: nurodykite metų mėnesius, kuriais buvo atlikti tyrimai.
- 12 skiltyje: pateikite išsamius tyrimų duomenis, atsižvelgdami į kiekvienam kenkėjui taikomus konkrečius teisinius reikalavimus. Jei tam tikroje skiltyje nurodyta informacija neaktuali, pažymėkite „Netaikoma“.
- 13 ir 14 skiltyse: nurodykite rezultatus, jei taikoma, pateikdami atitinkamose skiltyse įrašytą informaciją. „Neaiškiais“ laikomi tie mėginiai, kuriuos ištyrus dėl įvairių veiksnių (pvz., už aptikimo ribą mažesnis kiekis, neidentifikuotas, pasenęs, neapdorotas mėginys) negaunama jokio rezultato.
- 15 skiltyje: nurodykite tais metais, kuriais buvo atlikti tyrimai, pateiktus pranešimus apie protrūkius dėl BZ rastų kenkėjų. Pranešimo apie protrūkį numerio nurodyti nereikia, kai kompetentinga institucija nusprendžia, kad rezultatas yra susijęs su vienu iš Reglamento (ES) 2016/2031 14 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 2 dalyje arba 16 straipsnyje nurodytų atvejų. Tokiu atveju nurodykite, kodėl ši informacija nepateikta 16 skiltyje („Pastabos“).

B DALIS

1. Šablonas statistikai pagrįstiems kasmetinių tyrimų rezultatams pateikti

1. Demarkacinės zonos aprašymas		A. Tyrimo apibūdinimas (RiBESS + įvesties parametrai)														B. Mėginių ėmimas					C. Tyrimo rezultatai																
		2. Demarkacinės zonos pradinis dydis (ha)		3. Demarkacinės zonos atnaujintas dydis (ha)			4. Metodas		5. Zona	6. Tyrimų vietos		7. Laikas	8. Tikslinė populiacija		9. Epidemiologiniai vienetai		10. Aptikimo metodai		11. Mėginių ėmimo veiksmingumas	12. Metodo jautris	13. Rizikos veiksniai (veiklos rūšys, vietovės ir plotai)		14. Tikrintų epidemiologinių vienetų skaičius	15. Apžiūrų skaičius	16. Mėginių skaičius	17. Gaudyklų skaičius	18. Gaudymo vietų skaičius	19. Tyrimų skaičius	20. Kitų priemonių skaičius	21. Rezultatai		22. Pranešimo numeris, kai pranešama apie protrūkius, jei taikytina, pagal įgyvendinimo reglamentą (ES) 2019/1715	23. Pasiektas pasikliovimo lygis	24. Numatomas paplitimas	25. Pastabos		
Pavadinimas	Nustatymo data																																				

2. Nurodymai, kaip pildyti šabloną

Jei pildoma ši forma, šio priedo A dalyje pateiktos formos pildyti nereikia.

Paašškinkite kiekvieno kenkėjo tyrimo plano pagrindines prielaidas. Apibendrinkite ir pagrįskite:

- tikslinę populiaciją, epidemiologinį vienetą ir patikros vienetus,
- aptikimo metodą ir metodo jautrį,
- rizikos veiksnį (-ius), nurodydami rizikos lygius ir atitinkamą santykinę riziką bei augalų šeimininkų populiacijos dalį.

1 skiltyje: nurodykite geografinės vietovės pavadinimą, protrūkio numerį arba bet kokią informaciją, pagal kurią būtų galima identifikuoti atitinkamą demarkacinę zoną, (DZ) ir zonos nustatymo datą.

2 skiltyje: nurodykite demarkacinės zonos dydį prieš pradėdant tyrimą ir bet kokią susijusią atnaujintą informaciją.

3 skiltyje: nurodykite demarkacinės zonos dydį užbaigus tyrimą.

4 skiltyje: nurodykite metodą: naikinimas arba izoliavimas. Įterpkite reikiamą eilučių skaičių, priklausomai nuo demarkacinių zonų, tenkančių kiekvienam kenkėjui, skaičiaus ir šiose zonose taikomų metodų.

5 skiltyje: nurodykite demarkacinės zonos teritoriją, kurioje vykdytas tyrimas, įterpdami reikiamą eilučių skaičių: užkrėsta zona (UZ) arba buferinė zona (BZ) (naudoti atskiras eilutes). Jei taikoma, atskirose eilutėse nurodykite BZ plotą, kuriame buvo vykdomas tyrimas (pvz., paskutiniai 20 km prie UZ, aplink daigynus ir pan.).

6 skiltyje: nurodykite į tyrimą įtrauktų vietų skaičių ir jas aprašykite, pasirinkdami vieną iš šių aprašo įrašų:

1. Atvirame ore esanti teritorija (auginimo teritorija):

- 1.1. laukas (ariamoji žemė, ganykla);
- 1.2. sodas / vynuogynas;
- 1.3. daigynas;
- 1.4. miškas.

2. Atvirame ore esanti teritorija (kita):

- 2.1. privatūs sodai;
- 2.2. viešos vietos;
- 2.3. saugoma teritorija;
- 2.4. laukiniai augalai kitose teritorijose nei saugomos teritorijos;
- 2.5. kita (kartu pateikite tikslią informaciją apie konkretų atvejį (pvz., sodininkystės prekių prekybos centras, prekybos vietos, kuriose naudojamos medinės pakavimo medžiagos, medienos pramonės įmonės, šlapynės, drėkinimo ir drenažo tinklai ir kt.)).

3. Fiziškai uždengtos vietos:

- 3.1. šiltnamiai;
- 3.2. privati vieta, išskyrus šiltnamius;

3.3. vieša vieta, išskyrus šiltnamius;

3.4. kita (kartu pateikite tikslią informaciją apie konkretų atvejį (pvz., sodininkystės prekių prekybos centras, prekybos vietos, kuriose naudojamos medinės pakavimo medžiagos, medienos pramonės įmonės)).

- 7 skiltyje: nurodykite metų mėnesius, kuriais buvo vykdomi tyrimai.
- 8 skiltyje: nurodykite pasirinktą tikslinę populiaciją, pateikdami atitinkamų augalų šeimininkų rūšių ir (arba) genčių sąrašą, ir nurodykite plotą, kuriame vykdyta stebėseną. Tikslinė populiacija apibrėžiama kaip patikros vienetų visuma. Žemės ūkio paskirties žemės atveju tikslinės populiacijos dydis paprastai apibrėžiamas hektarais, bet taip pat tai gali būti partijos, laukai, šiltnamiai ir kt. Pagrindinių prielaidų pasirinkimą pagrįskite. Nurodykite patikros vienetus, kurių stebėseną buvo vykdoma. Patikros vienetas – augalai, augalų dalys, prekės, medžiagos, kenkėjo pernešėjai, kurie buvo atidžiai tikrinami siekiant nustatyti ir aptikti kenkėjus.
- 9 skiltyje: nurodykite epidemiologinius vienetus, kuriuose buvo vykdoma stebėseną, pateikdami jų apibūdinimą ir matavimo vienetą. Epidemiologinis vienetas – homogeniška teritorija, kurioje, atsiradus kenkėjui, dėl kenkėjo, augalų šeimininkų, abiotinių ir biotinių veiksnių bei sąlygų tarpusavio sąveikos, susidarytų ta pati epidemiologinė situacija. Epidemiologiniai vienetai yra smulkesni tikslinės populiacijos vienetai, kurie epidemiologiniu atžvilgiu yra homogeniški ir kuriuose yra bent vienas augalas šeimininkas. Kai kuriais atvejais visa konkrečiame regione / teritorijoje / šalyje esanti augalų šeimininkų populiacija gali būti apibrėžta kaip epidemiologinis vienetas. Tai gali būti pagal NUTS klasifikatorių apibrėžti regionai, miesto vietovės, miškai, rožynai ar ūkiai arba plotas hektarais. Epidemiologinių vienetų pasirinkimą reikia pagrįsti nurodant pagrindines prielaidas
- 10 skiltyje: nurodykite vykdant tyrimą naudotus metodus, įskaitant veiksmų, kurių imtasi kiekvienu atveju, skaičių, atsižvelgdami į kiekvienam kenkėjui taikomus konkrečius teisinius reikalavimus. Jei tam tikroje skiltyje nurodytos informacijos nėra, pažymėkite „Nėra“.
- 11 skiltyje: nurodykite mėginių ėmimo veiksmingumo įvertinimą. Mėginių ėmimo veiksmingumas – tikimybė, kad bus pasirinktos užkrėstos užkrėsto augalo dalys. Užkrato pernešėjų atveju – tai metodo veiksmingumas siekiant aptikti užkrato pernešėją, kurio tyrimo rezultatas teigiamas, plote, kuriame vykdomas tyrimas. Dirvožemio atveju – dirvožemio mėginio, kuriame yra kenkėjas, atrankos veiksmingumas, kai plote, kuriame vykdomas tyrimas, yra užkrato pernešėjas.
- 12 skiltyje: metodo jautris – tikimybė, kad, taikant atitinkamą metodą, bus teisingai nustatyta, ar kenkėjas yra, ar jo nėra. Metodo jautris apibrėžiamas kaip tikimybė, kad tikrai užkrėsto augalo šeimininko tyrimai tikrai bus teigiami. Metodo jautris apskaičiuojamas mėginių ėmimo veiksmingumo (t. y. tikimybės, kad bus pasirinktos užkrėstos užkrėsto augalo dalys) vertę padauginus iš diagnostinio jautrio vertės (paprastai nustatoma apžiūrint ir (arba) atliekant laboratorinį tyrimą identifikavimo proceso metu).
- 13 skiltyje: atskirose eilutėse nurodykite rizikos veiksnius – įterpkite tiek eilučių, kiek reikia. Prie kiekvieno rizikos veiksnio nurodykite rizikos lygį ir atitinkamą santykinę riziką bei augalo šeimininko populiacijos dalį.
- B skiltis: pateikite išsamius tyrimo duomenis, atsižvelgdami į kiekvienam kenkėjui taikomus konkrečius teisinius reikalavimus. Jei tam tikroje skiltyje nurodyta informacija neaktuali, pažymėkite „Netaikoma“. Šiose skiltyse pateiktina informacija yra susijusi su informacija, įtraukta į 10 skiltį „Aptikimo metodai“.
- 18 skiltyje: nurodykite gaudymo vietų skaičių, jeigu šis skaičius skiriasi nuo gaudyklų skaičiaus (17 skiltis) (pvz., ta pati gaudyklė naudojama skirtingose vietose).
- 21 skiltyje: nurodykite mėginių, kurių tyrimo rezultatai buvo teigiami, neigiami arba neaiškūs, skaičių. „Neaiškiais“ laikomi tie mėginiai, kuriuos ištyrus dėl įvairių veiksnių (pvz., už aptikimo ribą mažesnis kiekis, neidentifikuotas, pasenęs, neapdorotas mėginys) negaunama jokie rezultatai.
- 22 skiltyje: nurodykite tais metais, kuriais buvo atliktas tyrimas, pateiktus pranešimus apie protrūkius. Pranešimo apie protrūkį numerio nurodyti nereikia, kai kompetentinga institucija nusprendžia, kad rezultatas yra susijęs su vienu iš Reglamento (ES) 2016/2031 14 straipsnio 2 dalyje, 15 straipsnio 2 dalyje arba 16 straipsnyje nurodytų atvejų. Tokiu atveju nurodykite, kodėl ši informacija nepateikta 25 skiltyje („Pastabos“).
- 23 skiltyje: nurodykite tyrimo jautrį, kaip apibrėžta pagal standartą ISPM Nr. 31. Ši pasiektos pasiklovimo, kad kenkėjų nėra, lygio vertė apskaičiuojama remiantis atliktomis patikromis (ir (arba) mėginių tyrimais), atsižvelgiant į metodo jautrį ir numatomą paplitimą.
- 24 skiltyje: nurodykite numatomą paplitimą, pagrįstą prieš vykdant tyrimą apskaičiuotu tikėtiniu faktiniu kenkėjų paplitimu lauke. Kaip tyrimo tikslas nustatytas numatomas paplitimas atitinka rizikos valdytojams priimtina kompromisinę vertę, grindžiamą kenkėjo buvimo rizikos ir tyrimui skirtų išteklių santykiu. Paprastai, vykdant tyrimą aptikimo tikslais, nustatoma 1 % vertė.

II PRIEDAS

Ardomojo mėginių ėmimo lygiai

Partijos augalų skaičius	Ardomojo mėginių ėmimo metodo taikymo lygis (pjaustytinų augalų skaičius)
1–4 500	10 % partijos dydžio
> 4 500	450